

FRA MOST

Kameni most na Radobolji u Ilčićima s kraja 16. stoljeća

Misija poveznica baštine ljudi i prostora

Most između ljudi je riječ; RIJEČ je tijelom postala i nastanila se među nama! Naši mostovi ne postoje zato da prelazimo rijeke nego da povežujemo ljude! Mostar, o Svišvetima i Dušnom danu 2019., X. (XXIII) god., br. 18/2019.

ŠTO SLAVIMO NA BLAGDAN SVIH SVETIH, ŠTO NA DUŠNI DAN?

Prvoga dana mjeseca studenog svake godine slavimo blagdan Svih svetih. Slavimo one svece i svetice koje je Crkva proglasila svetima, kao i one koji nisu proglašeni svetima, ali su svojim životom ostvarili ideal kršćanskog života te su njihove duše ušle u kraljevstvo Božje. Kako ne znamo poimenice sve koji su umrli na glasu svetosti, Crkva je odredila ovaj dan kada se zajednički moli za sve svete i blažene, poznate i nepoznate. Riječ je o onom beskrajnom mnoštvu običnih ljudi, mnoštvu koje nam svjedoči da svetost ne znači nenormalnost, bespriječnost, nego znači puninu ljudskosti. Stoga su na svetost pozvani svi kršćani, svih razdoblja i svih životnih okolnosti... Da bismo bili sveti, nije potrebno činiti izvanredna djela niti posjedovati posebne karizme, već jednostavno slijediti Krista u svakodnevnom životu, slušati ga i kad je zgodno i kad je nezgodno. Samo s njegovom pomoći možemo postati svetima.

DUŠNI DAN slavimo 2. studenog i tad se sjećamo svih svojih dragih pokojnika. Naši pohodi grobovima i grobljima su znak pažnje i vjere. Tog dana molimo za duše naših pokojnika, za njih palimo svijeće na grobovima,

nazočimo svetoj misi, povezujući se tako svojim molitvama s njima i molimo Božje milosrđe da ih uvede onamo 'gdje s oka svake suze nestaje'. Dušni dan je izraz kršćanske nade i vjere u zagrobni život, što u liturgiji kažemo: 'Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja, a ne oduzima. I pošto se raspadne dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima.' Za duše svojih pokojnika molimo vjerujući kako će oni, kad dođu u kraljevstvo Božje - kad postanu jedno s Gospodinom, biti naši zagovornici i moliti za nas da ne promašimo svoj konačni cilj - da i mi uđemo u kraljevstvo Božje i budemo pribrojeni općinstvu svetih. Datum-ska povezanost blagdana Svih svetih i Dušnog dana mogu biti vrlo poticajni i za razmišljanje o prolaznosti ovozemaljskoga kao i na naš vlastiti kraj. Jer, zemaljski život ne može zadovoljiti tolike naše težnje. Zato, sjećanje na naše pokojne koji su nam prethodili i koji žive u nama, upućuje nas, na vječnost koju je moguće ostvariti samo u Bogu i vjeri koja otvara sva vrata.

Pozdrav svima i Božji blagoslov želi fra Luka sa suradnicima

FRAMOST- Misija poveznica baštine franjevačkog zajedništva

Franjevci djeluju na ovim prostorima već osam stoljeća. U zgodno i nezgodno vrijeme žive svoju misiju duhovnosti po primjeru sv. Franje Asiškog, zajedno sa svojim narodom i na taj način su živa sastavnica života s ovdšnjim pukom.

- Cim-sv. Ante | Ilići-sv. Franjo | Rudnik-sv. Barbara | Orlac-sv. Lovre | Smrčenjaci-Gospa Snježna | Vrelo Radobolje-Mala Gospa | Miljkovići-sv. Ivan Krstitelj
- Ul. Treće Cimske bojne b.b. (Dom sv. Ante – Cim), 88000 Mostar, BiH | E-mail: framost.misija@gmail.com
www.framost.com
- Fratar poslužitelj franjevačkog zajedništva i suradnici
Fra Luka Marić, Mob.: 063/311 240
E-mail: lukamarić954@gmail.com i
maric.luka@telemach.ba | (Tel/fax: 036/341 941)

SVETE MISE našeg franjevačkog zajedništva:

- **CIM – sv. Ante:**
Nedjeljom 10:30; utorkom 17:00 i blagdanom
- **RUDNIK – sv. Barbara:**
Nedjeljom 8:00; srijedom 17:00 i blagdanom
- **ILIĆI – sv. Franjo:**
Nedjeljom 9:15; četvrtkom 17:00 i blagdanom
- **VRELO RADOBOLJE – Majka Božja:**
Subotom 16:00 i blagdanom
- **ORLAC – sv. Lovre:**
Subotom 17:00 i blagdanom
- **MILJKOVIĆI – sv. Ivan Krstitelj:**
Nedjeljom 12:00 i blagdanom
- **SMRČENJACI – Gospa Snježna:**
Svakog 5. u mjesecu

U druge dane i vrijeme – po dogovoru i želji vjernika!

Za posjet i opremanje bolesnika fratar je na raspolaganju u svako vrijeme!

Fratar je na usluzi svima koji fratra trebaju: 063-311-240

TU SU JOŠ:

- vjeronauk, ministranti, čitači, crkveno pjevanje
- pohodi i opremanja bolesnih, sprovodi
- ispovijedi, pričesti i drugi sakramenti
- blagoslovi, pobožnosti svetima, krunice
- hodočašća, korisna predavanja
- koncerti, tribine, izložbe i dr.
- Skrb o stanju sakralnih objekata koji su naša franjevačka baština

31. nedj. kroz godinu: Iz Evanđelja po Luki /Lk 19, 1-10/

Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno.

U ono vrijeme: Uđe Isus u Jerihon. Dok je njime prolazio, eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska rasta. Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: »Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući.« On žurno siđe i primi ga sav radostan. A svi koji to vidješe stadoše mrljati: »Čovjeku se grešniku svratio!« A Zakej usta i reče Gospodinu: »Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko.« Reče mu na to Isus: »Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!«

Riječ Gospodnja.

RIJEČ NA RIJEČ...

‘Isusovo neplanirano prekidanje puta u Jeruzalem i zadržavanje u Zakejevoj kući urodilo je također neplaniranim i neočekivanim, ali zato dubokim i radosnim obraćanjem. To samo potvrđuje da je Isus već svojim prodornim pogledom otkrio da se Zakej nije na smokvu popeo tek iz puke znatiželje da vidi neobičnog prolaznika i njegovu pratnju, već iz duboke potrebe svoga bića za susretom koji bi mogao dati smisao njegovu životu. Unatoč svomu bogatstvu koje je stekao zahvaljujući svojoj službi, Zakej očito nije bio sretan čovjek, već je duboko u sebi čeznuo za pravom srećom. Teško je zamisliti što je točno očekivao od Isusa, ali je sigurno da ga je na stablo dovela ta čežnja i potreba njegova bića koju nije moglo zadovoljiti njegovo nepravedno stečeno bogatstvo.

U svakom čovjeku postoji ta iskonska čežnja za susretom koji će promijeniti njegov život. Slikovito rečeno, u svakom čovjeku postoji Zakej. Izvršni poznavalac ljudske duše, Dostojevski je tu istinu vješto utkao u monolog svoga lika Mameladova koji o smislu života razmišlja ovim riječima: ‘Svaki čovjek bi morao imati mogućnost nekamo otići. Jer dolaze vremena kad se čovjek mora nekome obratiti... Svaki bi čovjek zato morao imati barem jedno mjesto gdje će netko s njim suosjećati’. Za Zakeja to bijaše iznenađa mu darovani susret s Isusom koji je značio novi početak...

Zakejev primjer mora biti osobno pitanje svakomu kršćaninu: Kako slušam evanđelje, kakvi su moji susreti s Isusom? Nije teško reći da prihvaćam Isusa i evanđelje, ali zašto se u životu mnogih kršćana ništa ne mijenja?... Svaki ozbiljan susret s Isusom u njegovoj riječi mora odjeknuti barem svetim nemiroem zbog moga stvarnog stanja.’

(Fra Ivan Dugandžić)

LUCIJA HRSTIĆ ISUŠ ME JE NA POSEBAN NAČIN SEBI SUOBLIČIO!

Ovih smo dana obradovani novinskim člankom posvećenim našoj sumještanki Luciji Hrستيć. Sjećamo se Lucije s vjeronauka u crkvi sv. Ante u Cimu i Prve pričesti, njezine spremnosti na suradnju u našem glasilu Framost, njezinih nastupa andeoskog glasa na sv. misama i koncertima Gradu s ljubavlju, te drugim našim proslavama. U njoj smo prepoznavali posebno izabranje od Boga da se On proslavi po njoj i onima koji su se posve žrtvovali kako bi Luciji omogućili život dostojan čovjeka. Uistinu Bog se po njoj proslavio i proslavlja. Donosimo nekoliko misli, danas prof. Lucije i njezinih promišljanja.

‘Iako mlada, iza nje su brojne nagrade koje je osvajala tijekom studija za vrijedan rad, kao i brojne nagrade za glazbene uratke i nastupe. Da je borac, pokazuje od svog rođenja jer je rođena u blizanačkoj trudnoći sa 6 mjeseci i 17 dana i s masom od 1500 grama. Uz pomoć liječnika, njegu roditelja i čvrstoću uspjela je pobijediti sve život-

no ugrožavajuće situacije te je danas uspješna i cijenjena profesorica i glazbenica. Ipak, cijeli njezin put, od rođenja, bio je u znaku borbe za zdravlje jer je prerano rođenje ostavilo traga. Govoreći o svojim poteškoćama navodi da su posljedice preranoga rođenja zahtijevale brojne operacije koje su ostavile traga na fizičkom zdravlju, no to nije nimalo umanjilo njezin polet i motiviranost za rad na sebi, humanitarni rad kao i rad u župi u kojoj živi. ‘Danas, u dobi od 25 godina, nosim posljedice nešto lošijega vida te blago usporene motorike (niži, blaži stupanj cerebralne paralize te blaga hemipareza lijeve šake i stopala). Te mi posljedice nisu zapreka u izvršavanju svakodnevnih aktivnosti. Jednostavno sam se s godinama naviknula na sporiji mehanizam svojih kretnji te povremene znakove umora koje mi tijelo ponekad pošalje.’ Govoreći o važnosti traženja novih životnih izazova kad postoje određena ograničenja i teškoće, Lucija ističe: ‘Važno je prepustiti se Božjoj providnosti i dopustiti Bogu upravljanje događajima kako bi se sve oko nas odvijalo spontano i prirodnim tijekom. Tako se dogodilo i u mojem životu. Za sve navedeno zahvalna sam svojoj obitelji, rodbini, prijateljima, učiteljima, svećenicima i liječnicima. Svi su oni ugradili

dio sebe u moj život te ga učinili baš ovakvim: običnim, tihim, jednostavnim, ali i zanimljivim. Stoga se moja poruka osobama s invaliditetom odnosi upravo na življenje života i vjere prirodnim tijekom; kako bismo bili na raspolaganju potrebitima u skladu s vlastitim mogućnostima; svakodnevno osluškivali poticaje Duha i okoline oko sebe, a sve će se ostalo, uz rad i ustrajnost, s vremenom otkriti.’

Na pitanje kako se boriti protiv kriza u kojima se svaki čovjek nađe, a posebno ako je to sve popraćeno određenim ograničenjima u svakodnevnom funkcioniranju te na koji način prihvaćati kušnje s kojima se susreću svi u životu, Lucija odgovara: ‘Teško mi je dati neki recept za nošenje s kušnjama, no mislim da važnu ulogu ima odnos s Bogom i okolinom, tj. mir u vlastitoj savjesti i vlastita slika o sebi pred drugima. Ako te čimbenike uspijemo dovesti na približno jednaku i funkcionalnu razinu, to je već veliki uspjeh. U trenutcima pada tako se često prisjetim svojih uspjeha i ljudi koji su uvijek uz mene. Iscjeljenje od krize dugo traje, ali i uspije. Prolazim duhovni raspon od ogorčenja i prigovora do uzdizanja duše k Bogu očima djeteta, za koje vjerujem da nikada neće nestati. U trenutcima pada, po mojem mišljenju, najvažnije je biti uporan u rješavanju problema i biti iskren kao dijete. ‘Vjerujem da se čovjekov uspjeh i sreća sastoje u iskrenosti prema samomu sebi, Bogu i čovjeku te želji za ponovnim ustajanjem nakon pada. Ostale konce sredit će vrijeme i dragi Bog, a naša je jedina dužnost biti ustrajni radnici na boljem svijetu i očuvati dijete u svojim srcima. To je ono što svima od srca želim bez obzira na to smatraju li se vjernicima ili ne smatraju. Smatram da je važno ljudima pristupati s djetinjom iskrenošću te ne uzvratiti na učinjenu uvrjedu’, promišlja Lucija Hrستيć.

(preporučamo pročitati cijeli novinski tekst u Glas Koncila.hr)

Pokojnici koje smo ispratili od prošlog broja našeg Listića:

- Aida – Cuna Pušić, 1964., pokopana u Maslinama;
- Bože Bubalo, 1926., ispraćen za Turčinoviće, ž.Š.Brijeg;
- Drago Marić Kubat, 1932., pokopan u Cimu kod sv. Ante;
- Vladimir Hribar, 1938., pokopan u Smrčenjacima;

Pokoj vječni daruj im
Gospodine.
Počivali u miru Božjem.
Ožalošćenima iskrena sućut.
(Pokojnici su upisani u Maticu
umrlih našeg Franjevačkog
zajedništva)

OBAVIJESTI – NEKA BUDE BJELODANO

- ⇒ SVETKOVINA JE SVIH SVETIH, (1.11.), zapovjedni svetac; mise po grobljima; ustaljeni red;
- ⇒ DUŠNI DAN – SPOMEN SVIH NAŠIH POKOJNIKA, (2.11.), mise po grobljima, ustaljeni red;
- ⇒ SPOMENDAN SVIH POKOJNIKA FRANJEVAČKIH REDOVA, (3.11.), ove godine, jer pada u nedjelju, prenosi se slavlje na 5. studenog;
- ⇒ PROSLAVA SV. HUBERTA, ZAŠTITNIKA LOVA I LOVSTVA, MISA i LOVAČKA VEČER, 3.11.; U Iličima u crkvi sv. Franje već se ustalila sv. misa za pokojne lovce Ilića i Vrela, a to je ujedno i završetak Dana sv. Franje-Ilići. Nakon mise je lovačko druženje u crkvenoj dvorani, večera i zabava koju priređuju lovci Ilića i Vrela. Možete se uključiti i vi ne samo s korisnim prijedlozima, nego i u sve ostalo, dobro došli. Članovi obitelji pokojnih lovaca, a i svi ostali, dobro došli!
- ⇒ SV. KARLO iliti DRAGO je 4. studenog. Toga dana je imendan svima koji nose ime Karlo, Drago, Dragan, Dragana ili od toga imena izvedeno ime. Čestitamo svima. PETI JE U MJESECU u utorak, 5.11., a to je i nadnevak zavjetne sv. mise Gospi Snježnoj na Smrčenjacima. Misa je od 16.00 sati.
- ⇒ SV. MARTIN je 11. studenog. Našem fra Martinu i svima koji nose to časno ime Martin čestitamo imendan.
- ⇒ SV. NIKOLA TAVELIĆ, franjevac, od Crkve prvi Hrvat svetim proglašen; 14.11. se slavi kod nas u istoimenom Franjevačkom centru na Buni. Onamo putujemo organizirano na večernju sv. misu. Dobro se uključili u spomenuto slavlje.

- ⇒ 'Ča smo na tem svitu, ka i list na vitru!'
- ⇒ Zli ljudi zavide i mrže; to je njihov način divljenja.
- ⇒ Zli ljudi ne mijenjaju narav ni kad se s njima lijepo postupa (Ezop)
- ⇒ Nikad ne prekidajte neprijatelja kad radi pogreške. (Napoleon)

- ⇒ Rad je dio života, ne njegov smisao. (Sean Adams)
- ⇒ Nacija ovaca imat će vladu vukova. (Edward R. Murrow)
- ⇒ Put do prijateljeve kuće nikad nije dug. (Danska poslovice)
- ⇒ Veličina spomenika smanjuje se kad se od njih udaljamo, a veličina ljudi kad im se približavamo. (S. Cervantes)

Mostar: Cim Sv. Ante

Ilič: Sv. Franjo

Rudnik Sv. Barbara

Smrčenjaci Gospa Snježna

Vrela Radobolje Majka Bođa

Orlac Sv. Lovre

Mirković Sv. Ivan Krstitelj

Izdavač: FRAMOST – Misija poveznica baštine ljudi i prostora /interno/
Ulica Treće Cimske bojne b.b., (Dom sv. Ante – Cim); 88000 Mostar; BiH;
Tel/Fax: 00387 36 341 941 / E-mail: framost.misija@gmail.com / www.framost.com
ID br: 4227940780003 / Žiro račun kod UniCredit bank: 3381302247640454
Poslužitelj Franjevačkog zajedništva: fra Luka Marić, mob.: 063-311-240;
E-mail: lukamarić954@gmail.com ili maric.luka@telemach.ba;